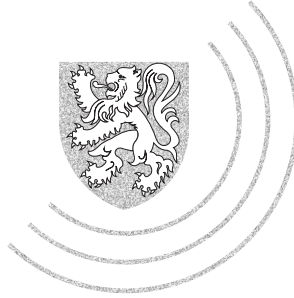

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

4 december 2003

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
uitgebracht door de heer Paul Wille**

**(Hoofdstuk XII – Ecologisch Fonds ; Hoofdstuk XIII – Bodemsanering ;
Hoofdstuk XIIIbis – Kringloopcentra (nieuw) ; Hoofdstuk XIV – Riviervisserij ;
Hoofdstuk XV – Stookolietechnici ; Hoofdstuk XVI – Oppervlaktewater ;
Hoofdstuk XXX – Wijziging van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor
preventie en sanering inzake leefmilieu en natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer)**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Gerald Kindermans, Jan Laurys, Erik Matthijs, Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacky Maes, Jacques Timmermans ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Mark Van der Poorten, Jan Verfaillie ;

de heer Louis Bril, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Guy Sols, Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris ;

de heren Bruno Tobback, Jan Van Duppen ;

mevrouw Vera Dua ;

de heer Herman Lauwers.

*Zie :***1948** (2003-2004)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Addendum + Addendum I
- Nr. 2 : Amendement
- Nr. 3 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 4 tot 8 : Amendementen
- Nr. 9 : Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
- Nr. 10 : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid
- Nr. 11 : Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
- Nr. 12 : Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	4
II. Algemene bespreking	8
III. Artikelsgewijze bespreking	8
IV. Eindstemming	10

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening besprak de hoofdstukken XII Ecologisch Fonds, XIII Bodemsanering, XIV Riviervisserij, XV Stookolietechnici, XVI Oppervlaktewater en XXX Minafonds van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 op 20 en 27 november 2003.

Het programmadecreet werd samen behandeld met de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004. Over het deel Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening van de begroting wordt verslag uitgebracht in *Parl. St. VI. Parl. 2003-04, nr. 15/ 9-G*.

I. Toelichting door de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

De heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, geeft toelichting bij de verschillende hoofdstukken.

HOOFDSTUK XII

Ecologisch Fonds

De artikelen 12 tot 15 betreffen de oprichting van een Ecologisch Fonds. Volgens de minister gelden de volgende argumenten voor de oprichting van het Fonds :

- het groeperen van diverse uiteenlopende ontvangsten en uitgaven die beleidsmatig samenhangen. Het gaat daarbij bijvoorbeeld over de ambtshalve en gesubsidieerde saneringen, de dotaties vanuit het Minafonds en vanuit het FFEU (Financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven), de verkoopopbrengsten van terreinen, de recuperatie van uitgaven voor werken voor rekening van derden, subsidies en andere ;
- de overdracht van niet benutte saldi naar het volgende jaar mogelijk maken. Op deze wijze wordt een rollend fonds gecreëerd : er gaan geen kredieten verloren ingevolge het aanslepen van administratieve of gerechtelijke procedures en er is een grotere samenhang tussen de goedgekeurde prioriteitenlijst en het budgettaire luik ;

- het verhogen van de zichtbaarheid van de saneringsinspanningen van het Vlaamse Gewest.

Het Fonds laat de financiering en prefinanciering toe van alle mogelijke uitgaven met als doel de sanering van terreinen door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (eigen werken, ambtshalve saneringen, participaties, enzovoort) of door een andere instantie (ondergeschikte besturen, privé-bedrijven maar ook formules van publiek-publieke en privaat-publieke samenwerking), met inbegrip van veiligheidsmaatregelen en ambtshalve voorzorgsmaatregelen.

Voor de creatie van een dergelijk rollend fonds met een meerjarenplan werd ook door het Rekenhof gepleit in een verslag van 13 januari 1998 betreffende het onderzoek naar de administratieve, budgettaire en financieringsproblemen rond het bodemsaneringsdecreet (*Parl. St. VI. Parl. 1997-98, nr. 28/1*).

HOOFDSTUK XIII

Bodemsanering

De regeling voor het grondverzet, die op 1 januari 2004 in werking treedt, zou in bepaalde streken tot problemen kunnen leiden bij de sanering van grote sites met een verontreinigde bodem. Bijvoorbeeld in de buurt van de Umicore-vestigingen zou de uitgegraven grond moeilijk kunnen voldoen aan de normen die worden toegepast voor acceptatie van uitgegraven grond op de bodem. Artikel 16 heeft tot doel de mogelijkheid te creëren om zwaar beladen regio's op een andere manier te behandelen.

Artikel 48bis van het bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995 verleent de Vlaamse regering de bevoegdheid om nadere regels te bepalen voor het gebruik van uitgegraven bodem teneinde verspreiding van bodemverontreiniging te beheersen. In uitvoering van deze bepaling heeft de Vlaamse regering bij besluiten van 12 oktober 2001 en 14 juni 2002 het gebruik van uitgegraven grond als bodem of het gebruik ervan in bouwstof of als bouwstof, op een algemene wijze geregeld. Deze regeling is terug te vinden in *Vlarebo* (Vlaams reglement betreffende de bodemsanering).

Krachtens artikel 47ter van het bodemsaneringsdecreet heeft de Vlaamse regering tevens de bevoegdheid om een site (een verzameling van verontreinigde gronden en/of potentieel verontreinigde gronden) vast te stellen op basis van andere fac-

toren dan bodemverontreiniging en/of potentiële bodemverontreiniging, onder meer met het oog op de realisatie van een aangepast actief bodembeheer. In het kader van dergelijke site-vaststelling is het dan ook noodzakelijk dat de Vlaamse regering de bevoegdheid heeft om af te wijken van de algemene regeling inzake het gebruik van uitgegraven bodem en een specifieke, op maat gemaakte regeling uit te werken die een kostenefficiënt en milieuhygiënisch verantwoord grondverzet binnen een welomschreven site mogelijk moet maken, zonder daarbij op enige wijze afbreuk te doen aan het standstillbeginsel. In geval van een site-vaststelling om voormelde reden heeft de verplichting tot het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek niet steeds een meerwaarde.

HOOFDSTUK XIV

Riviervisserij

Artikel 17 bevat een wijziging van de wet op de riviervisserij. In het kader van de ecologische inpassing van de visserij is het aangewezen dat vissers meer gebruik zouden maken van plateaus of steigers. Op die manier zullen zij de oevers niet trachten in te richten naar eigen goeddunken en kan er dus geen schade worden veroorzaakt aan oevervegetatie of -structuur.

Daarom wordt het visverlof aan het lage tarief van 11,16 euro, waarmee men mag vissen vanaf de oever, uitgebreid naar het vissen van op een plateau of een steiger die verankerd of verbonden is met de oever.

Het nachtvissen is recent terug mogelijk gemaakt door de Vlaamse regering. Artikel 17 bepaalt dat men hiervoor moet beschikken over een visverlof aan het hogere tarief van 45,86 euro (het zogenaamde “groot visverlof”) waarmee ook anders dan vanaf de oever mag worden gevestigd. Op vraag van de sector zelf wordt ervoor geopteerd om door dit duurdere visverlof een kleine drempel in te bouwen zodat enkel de overtuigde (en niet de occasionele) visser van de mogelijkheid tot nachtvissen gebruik zou maken. Op die manier hoopt men minder problemen te hebben met nachtlawaai, wat

vroeger de reden was voor het invoeren van het verbod op nachtvissen.

HOOFDSTUK XV

Stookolietechnici

Artikel 18 betreft de oprichting van een Fonds voor de controle op de uitvoerende taken van de brander- en stookolietechnici. Het doel is de invoering van een controlesysteem voor het waarborgen van de kwaliteit van het uitvoerende werk van brander- en stookolietechnici. Op die manier kan worden verholpen aan klachten van burgers en misbruiken bij het werk van deze technici. Ook de sector zelf is al jaren vragende partij voor meer controle op de technici.

De controle op het werk van de brander- en stookolietechnici zal gebeuren door keuringsorganismen die door Beltest worden geaccrediteerd. Hiervoor zal een opdracht worden uitgeschreven met markt-raadpleging. Er wordt voorgesteld om in een verhoogd basisinschrijvingsrecht tot erkenning (homologatie) als brander- of stookolietechnicus te voorzien. Tot op heden werd slechts een fiscale zegel van 5 euro voor homologatie gevraagd. Een basishomologatiebijdrage van 125 euro wordt vooropgesteld, in ruil voor een erkenning geldig voor de (gebruikelijke) periode van 5 jaar. Technici die voordien reeds erkend waren, en wiens erkenning nog loopt bij de inwerkingtreding van deze regeling, moeten dit bedrag pas betalen vanaf de eerstvolgende verlenging van de erkenning.

HOOFDSTUK XVI

Oppervlaktewater

De artikelen 19 tot 25 wijzigen de wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. De voorgestelde wijzigingen omvatten naast enkele taalkundige ook een aantal technisch inhoudelijke aanpassingen. Daarbij wordt ook getracht een aantal discussiepunten tussen de administratie en de heffingsplichtige uit de weg te ruimen.

Verwerking van slib

Een eerste wijziging betreft het wegwerken van de onduidelijkheid over de vrijstelling van heffing voor openbare waterzuiveringsinstallaties die slib van andere openbare waterzuiveringsinstallaties, collectoren en pompstations verwerken. De slibverwerking maakt integraal deel uit van het zuiveringstechnisch werk, voor zover dit slib afkomstig is van dezelfde of een andere openbare waterzuiveringsinstallatie, of van de ruiming van collectoren en pompstations. Indien slib van private zuiveringsinstallaties wordt verwerkt, dan vervalt de vrijstelling voor de lozing van effluentwaters van de openbare waterzuiveringsinstallatie.

Nul-lozing

Een volgende wijziging is de aanpassing van de procedure voor het bekomen van het nullozersstatuut. Bedrijven die geen afvalwater lozen, zijn vrijgesteld van het betalen van een heffing (ook van de minimumheffing). Volgens de huidige procedure is het door de MER-deskundige (deskundige inzake milieueffectrapportering) ingediende nullozingsrapport voor onbeperkte duur geldig voor zover geen lozingen worden vastgesteld. Om mogelijke misbruiken tegen te gaan wordt de geldigheidsduur van het rapport tot 10 jaar beperkt. Na afloop van deze termijn moet een vernieuwingsaanvraag met een attest uitgaande van de MER-deskundige worden ingediend waarin het oorspronkelijke rapport – en dus ook de bedrijfssituatie – al dan niet wordt bevestigd.

Sociale vrijstellingen

Verder wordt een vrijstelling van heffingen ingevoerd voor inrichtingen waar sociaal zwakkeren worden opgevangen en begeleid. De huidige heffingsreglementering bevat een reeks sociale vrijstellingen, waarvan volgens de minister de praktijk heeft aangetoond dat ze hun rol op een behoorlijke wijze vervullen.

Nochtans stelt de administratie een zeker verschil in behandeling vast tussen sociaal vrijgestelden die ingevolge een handicap moeten worden verzorgd of opgevangen door een sociale instelling buiten de medische sfeer. Dit verschil vloeit voort uit het al dan niet gedomicilieerd zijn bij deze instelling. De personen die wel gedomicilieerd zijn in de instelling kunnen beroep doen op de mogelijkheid tot terugbetaling van de heffing. De personen die ambulantly worden opgevangen, bijvoorbeeld in een instelling voor andersvaliden, en daar niet gedomici-

lieerd zijn, kunnen deze vrijstelling niet bekomen. Ook de instelling kan de vrijstelling niet bekomen en moet daardoor de kosten doorrekenen aan de betrokken personen die op zich nochtans sociaal vrijgesteld zijn. De betrokkenen betalen bijgevolg de heffing, namelijk op het deel dat verbruikt werd in de instelling zelf.

Om deze anomalie weg te werken, wordt een nieuwe categorie van vrijgestelden omschreven, met name de instelling met een sociaal doel, die buiten de louter commerciële sfeer actief is en die geen productieactiviteit heeft. De beschutte werkplaatsen kunnen hier dus geen gebruik van maken, mede omwille van het mogelijke bijkomende concurrentievervalsende aspect. Teneinde de maatregel niet al te zeer los te koppelen van het aspect vervuiling van de oppervlaktewateren en om enkel deze instellingen te steunen die ook effectief milieu-inspanningen doen, worden bijkomende voorwaarden opgelegd. De vrijstelling kan slechts aangevraagd worden door instellingen die :

- enkel huishoudelijke afvalwaters lozen ;
- beschikken over een eigen waterzuivering (waarbij het onbelangrijk is of ze zelf individueel zuiveren dan wel of ze aangesloten zijn op een andere particuliere zuiveringsinstallatie) en
- niet aansluitbaar zijn op een RWZI (rioolwaterzuiveringsinstallatie).

Normale bedrijfsactiviteit

Een volgende wijziging strekt ertoe de bedrijven aan te sporen te bemonsteren in een periode met normale bedrijfsactiviteit. In principe moet de heffingsplichtige instaan voor de nodige analyses en zelf een meetcampagne laten uitvoeren. De VMM (Vlaams Milieumaatschappij) bemonstert in het kader van haar controlerende functie. Indien de waarden uit de VMM-analyses 30 percent hoger liggen dan die vastgesteld op grond van de bedrijfsanalyses, wordt aangenomen dat de heffingsplichtige de campagne uitvoerde in een periode met verlaagde bedrijfsactiviteit. In voorkomend geval wordt de vuilvracht en de heffing berekend op basis van de VMM-analyses. Bij het bepalen van dit percentage wordt rekening gehouden met het onvoorspelbaar karakter van de maand van de grootste bedrijvigheid voor bepaalde sectoren.

Jaarlijkse hoeveelheid geloosd afvalwater

Verder wordt de jaarlijkse hoeveelheid geloosd afvalwater anders geformuleerd. Het jaarvolume van het geloosde afvalwater, zoals tot op heden gedefinieerd, legt aan de grootverbruikers geen debietmetingen op en dat leidt tot moeilijkheden bij de bepaling van een correcte heffing. Tot nu toe wordt het geloosde jaardebiet niet steeds op een eenvoudige wijze bepaald : soms gebeurt dit door extrapolatie van de gemeten dagdebieten, soms wordt het afgeleid uit de hoeveelheid opgenomen water. Hierdoor ontbreekt soms zekerheid omtrent het aangehouden volume. Teneinde een gelijke behandeling van alle heffingsplichtigen te bekomen en de heffingsadministratie meer zekerheid te geven met betrekking tot het aangegeven debiet, worden de grootverbruikers ertoe aangezet het geloosde debiet te bewijzen aan de hand van een continue debietregistratie.

Indien de heffingsplichtige dit systeem niet toepast, is het noodzakelijk een aantal vermoedens in te bouwen. Deze hebben de bedoeling enerzijds ontrendend te werken en de heffingsplichtigen aan te zetten tot een continue debietsregistratie, en anderzijds de administratie waarborgen te geven inzake de betrouwbaarheid van de te hanteren elementen voor de heffingsberekening.

Daarnaast wordt een betere afstemming tussen de afvalwater- en de captatieheffingen bekomen door te bepalen dat, bij gebrek aan tellerstand, het opgepompte grond- of oppervlaktewater geacht wordt gelijk te zijn aan het volume dat in aanmerking wordt genomen voor de bepaling van de grondwater- en captatieheffing.

Niet-verontreinigend hemelwater

Op niet-verontreinigend hemelwater wordt geen heffing gevestigd. Door het gebrek aan duidelijke regeling is er veel discussie over de belastbaarheid van hemelwater, vooral in de gevallen waarin het neervalt op een bedrijfsterrein en samen met het bedrijfsafvalwater wordt geloosd, zonder dat het opgevangen wordt voor rechtstreeks gebruik.

Om verdere geschillen uit te sluiten wordt verduidelijkt dat het hemelwater in rekening wordt gebracht, indien het :

- wordt gebruikt in het productieproces ;
- verontreinigd is door een als vergunningsplichtig ingedeelde activiteit of neervalt op een vervuild bedrijfsterrein ;

- samen met het afvalwater geloosd wordt via de meetconstructie waarop bemonsteringen plaatsvinden.

Deze werkwijze volgt reeds uit de bepalingen van de Vlarem-wetgeving en is dus nu reeds van toepassing. Bij gebrek aan duidelijke bepalingen in de heffingswetgeving, leidt dit echter stevast tot discussies tussen de heffingsplichtige en de administratie. Met deze bepaling wordt de rechtsonzekerheid weggenomen.

Met betrekking tot het hemelwater wordt, bij gebrek aan debietmeting, als criterium geopteerd voor het door het Koninklijk Meteorologisch Instituut in België vastgestelde gemiddelde neerslagvolume van 800 liter per vierkante meter. Dit cijfer kan aangepast worden wanneer de heffingsplichtige, aan de hand van de plaatselijke neerslaggegevens, een lagere hoeveelheid bewijst. Door terug te vallen op deze vermoedens beschikt de administratie over betrouwbare gegevens die nieuwe discussies uitsluiten.

Om de heffingsplichtigen in de mogelijkheid te stellen hun infrastructuur aan te passen of uit te breiden, in het bijzonder wat betreft de meetapparatuur, wordt een overgangperiode voorzien tot het heffingsjaar 2005.

HOOFDSTUK XXX

Fonds voor de preventie en sanering inzake leefmilieu en natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer

Artikel 85 betreft de inschrijving van extra ontvangsten uit een federale vleesheffing in het kader van de kringenverwerking in het Minafonds. Daartoe wordt artikel 3 van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor preventie en sanering inzake leefmilieu en natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer gewijzigd.

Er is momenteel een federale regelgeving in voorbereiding waarbij in de mogelijkheid wordt voorzien om via economische instrumenten aanwezig in de vleeskolom, zoals BTW en accijnzen, of via bestaande mechanismen bijdragen te innen voor de financiering van de inzameling en verwerking van landbouwkrengen. Aangezien de uitgaven voor de inzameling en verwerking van landbouwkrengen binnen het Vlaamse Gewest gebeuren vanuit de begroting van het Minafonds, zal het aan het Vlaamse Gewest toegewezen gedeelte van deze opbrengsten in dit fonds worden gestort.

II. Algemene bespreking

Het programmadecreet werd samen behandeld met de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004. Voor de vragen en opmerkingen van de leden over de oprichting van het Ecologisch Fonds en de midelen voor bodemsanering wordt verwezen naar het verslag van de bespreking van de begroting 2004 (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, nr. 15/9-G*).

III. Artikelsgewijze bespreking

HOOFDSTUK XII

Ecologisch Fonds

Artikelen 12 tot 15

Amendement nr. 7 van heren Johan Malcorps, Jacky Maes, Paul Wille en Jos Bex strekt ertoe in het opschrift en de tekst van dit hoofdstuk de woorden “Ecologisch Fonds” telkens te vervangen door het woord “Bodembeschermingsfonds” (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, nr. 1948/5*).

De indieners verwijzen naar het advies van de SERV, waarin de suggestie wordt gedaan om het Ecologisch Fonds een andere naam te geven omdat de term voor verwarring kan zorgen. De naam “Bodembeschermingsfonds” sluit volgens de indieners ook beter aan bij het opzet van het fonds.

Het amendement nr. 7 wordt aangenomen met 10 stemmen.

De artikelen 12 tot 15 worden aangenomen met 10 stemmen.

HOOFDSTUK XIII

Bodemsanering

Artikel 16

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK XIIIbis (nieuw)

Kringloopcentra

Artikelen 16bis en 16ter

Amendement nr. 8 van de heren Johan Malcorps, Jacky Maes, Paul Wille en Jos Bex strekt ertoe een nieuw hoofdstuk XIIIbis “Kringloopcentra”, bestaande uit de artikelen 16bis en 16ter, in te voegen (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, nr. 1948/5*).

Artikel 16bis voegt een § 9 toe aan artikel 14 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981. De voorgestelde bepaling bevat een ruime omschrijving van een kringloopcentrum en stelt dat de rechtspersonen die een dergelijk centrum uitbaten onderworpen zijn aan een door de Vlaamse regering te verlenen erkenning. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de erkenning.

De heer Johan Malcorps licht toe dat het afvalstoffendecreet nog geen bepalingen bevat over de kringloopcentra. In het Vlaams reglement betreffende afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) en in de milieuvergunningenreglementering (Vlarem) is wel telkens een omschrijving van “kringloopcentrum” opgenomen, maar die zijn beperkend opgevat. De definitie van de kringloopcentra in Vlarea is afgestemd op de aanvaardingsplicht en daardoor beperkt tot de productgroep afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. In de huidige toepassing wordt ook slechts een rechtspersoon per regio erkend. De definitie in Vlarem I heeft enkel de bedoeling om kringloopcentra vrij te stellen van de milieuvergunningsplicht.

De door de indieners voorgestelde toevoeging aan het afvalstoffendecreet maakt de uitwerking mogelijk van regels voor de erkenning van kringloopcentra en geeft een omschrijving die niet beperkt is wat productgroepen betreft. Het wordt ook niet uitgesloten dat in een regio meerdere rechtspersonen instaan voor de kringloopactiviteiten. De hergebruikcentra worden mee in de omschrijving opgenomen.

Artikel 16ter bevat een decretale basis om vanuit het Minafonds ondersteuning te geven aan de kringloopsector. In de loop der jaren hebben kringloopcentra volgens de indieners hun nut bewezen zowel op ecologisch als sociaal vlak. Door het hergebruik kunnen zij kwaliteitsvolle producten aan een lage prijs aanbieden. De heer Johan Malcorps voegt eraan toe dat de centra bovendien belangrijke bronnen zijn van tewerkstelling, dikwijls voor

mensen die moeilijk op de arbeidsmarkt terecht kunnen.

De heer Jos Bex merkt op dat de vraag tot erkenning van de kringloopcentra een oude vraag is die reeds eerder werd besproken in de commissie. In de huidige situatie kunnen gemeenten enkel werken met geregistreerde kringloopcentra en wordt een bemiddelende rol toegekend aan VZW's en andere organismen. Het lid pleit ervoor dat de Vlaamse regering aan de gemeenten de vrijheid zou laten om met een kringloopcentrum naar keuze samen te werken. Indien blijkt dat het kringloopcentrum niet voldoet aan de voorwaarden, kan de Vlaamse overheid nog altijd de subsidie schorsen. De erkenningsprocedure moet met andere woorden zo soepel mogelijk zijn en voldoende ruimte aan de gemeentebesturen laten. Die besturen kunnen zelf uitmaken of een kringloopcentrum aan de voorwaarden voldoet.

Minister Ludo Sannen deelt de mening dat de erkenningsprocedure soepel moet zijn. De erkenning van de kringloopcentra heeft echter ook tot doel een kwaliteitsbewaking mogelijk te maken. Enkel kringloopcentra die voldoende kwaliteit bieden, kunnen op een financiële ondersteuning vanuit het Minafonds rekenen. Een soepele procedure mag de kwaliteitsbewaking niet onmogelijk maken.

De heer Jos Bex meent dat de gemeentebesturen zelf kunnen beoordelen of een kringloopcentrum aan de gestelde criteria voldoet. Het gaat om centra die aan een lokale behoefte moeten voldoen en die ook voor tewerkstelling zorgen. De mogelijkheid bestaat volgens het lid om, in het kader van de milieusamenwerkingsovereenkomst, de gemeentebesturen te ondersteunen die met een kringloopcentrum werken dat aan de in het afvalstoffendecreet omschreven voorwaarden voldoet. Kringloopcentra die aan bijkomende voorwaarden voldoen, kunnen dan eventueel van het Vlaamse Gewest een extra subsidie krijgen.

Op vraag van heer Patrick Lachaert bevestigt de minister dat er voldoende ruimte is in de begroting om de kringloopcentra financieel te ondersteunen.

Amendement nr. 8 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK XIV

Riviervisserij

Artikel 17

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK XV

Stookolietechnici

Artikel 18

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK XVI

Oppervlaktewater

Artikelen 19 tot 22

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 23 en 24

Amendement nr. 9 van de heren Johan Malcorps, Jacky Maes, Paul Wille en Jos Bex strekt ertoe een lid toe te voegen aan de in artikel 23 voorgestelde tekst van artikel 35quinquies, § 10, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

De heer Johan Malcorps licht toe dat artikel 23 een nieuwe regeling bevat voor het vaststellen van de jaarlijkse hoeveelheid geloosd afvalwater. De grootverbruikers worden ertoe aangezet het geloosde debiet te bewijzen aan de hand van een continue registratie door een verzegelde debietmeter.

Gelet op de datum van de inwerkingtreding van het programmadecreet is het echter aangewezen een overgangstermijn te bepalen voor de verzegeling. De bij amendement voorgestelde tekst stelt dat de systemen voor de registratie van het debiet die voor 1 januari 2004 in gebruik werden genomen, uiterlijk op 1 januari 2008 moeten verzegeld zijn door de VMM. De overige debietmetingssystemen moeten bij de indienstname worden verzegeld.

Amendement nr. 10 van dezelfde indieners strekt ertoe dezelfde bepaling toe te voegen aan de in artikel 24 voorgestelde tekst van artikel 35septies, § 2, van de wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. De bepalingen over de vaststelling van het waterverbruik en de hoeveelheid opgenomen oppervlaktewater en hemelwater in dit artikel worden in overeenstemming gebracht met die over de jaarlijkse hoeveelheid geloosd afvalwater.

De amendementen nrs. 9 en 10 worden aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

De gewijzigde artikelen 23 en 24 worden aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 25

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK XXX

Wijziging van het decreet
tot oprichting van het Fonds voor de
preventie en sanering inzake leefmilieu en
natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer

Artikel 85

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

IV. Eindstemming

De aan de Commissie toegewezen hoofdstukken van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 worden aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

Paul WILLE

De voorzitter,

Jacques TIMMERMANS
